

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

Egész évre	24 kor. (12 frt)
Félévre	12 „ (6 „)
Negyedévre	6 „ (3 „)
Egy hóra	2 „ (1 „)
Egyes szám	8 fillér (4 kr.)
Vidékire	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Ünnep- és vasárnap után is

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

S Z E R K E S Z T Ó S E G

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyzög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

Táviratok

— Fővárosi és vidéki tudósítóinktól. —

French kivégzése.

Budapest, márc. 26. (érkezett 11 ó.)
Páris. Amsterdamból jelentik a lapok a „Temps”-nek: A burok elfogván French tábornokot, becsületszavára megígértették vele, hogy többé nem harcol ellenük. French szavát adta s így szabadon bocsátották. — **Kézzel ezután újra harcolt s a burok kezébe került, kik haditörvényszék elé állították és főbelövelték.**

Inkompatibilitás.

Budapest, márc. 26. (Érk. 11 ó.)
Az összeférhetlenségi bizottság tegnap folytatta üléseit. Ma lesz a legérdekesebb vita a bankokra vonatkozó összeférhetlenségről.

Főhercegi keresztelők.

Budapest, márc. 26. (Érk. 11 ó.)
Bécsből jelentik, hogy tegnap keresztelték meg Lipót Salva tor főherceg és neje huszadikán született fiát. Az újszülött Antal Salva tor nevet kapott.

Vilmos császár állapota.

Budapest, márc. 25 (Érk. 11 ó. 20 p.)
Berlínből jelentik, hogy Vilmos császár állapota annyira javult, hogy tegnap délután sétakocsizást tett és este a színházban is megjelent.

Elsülyedt hajó.

Budapest, március 26. (Érk. 10 ó.)
Kielből jelentik, hogy a „Brutus” nevű kiel hajó egész személyzetével együtt elsülyedt.

Pártbomlás, vagy kormányválság.

Furcsa és nagyon megfigyelni való tünetmények merülnek föl mostanában a szabadelvűpártban. Természetesen a legérdekesebb és a legégetőbb kérdés: az összeférhetlenségi javaslat körül fejlődnek ki ezek a tünetmények.

Ez a kérdés, a melyet a korszak szelleme vetett föl, ha szabad ezt mondani, valóságos égő üszök a nagy szabadelvűpárt táboraiban. Tegnap is, ma is nyilatkozatok jelentek meg a sajtóban, a melyek a hangulatot nem világítják meg egészen, csak homályosan, ködösen, de mégis elég jellemzők arra nézve, hogy lassunk valamit abból, a mi a szabadelvű pártban történik; abból a mi ott kavargó; abból, a mi ott bomladozik.

Nem is említjük meg, hogy kik a nyilatkozók, kik azok, a kik — habár burkoltan is — frontot csinálnak valami ellen, vagy valaki ellen. Gajary, vagy Tisza István, vagy Szilágyi; a név nem egészen mellékes ugyan, de fontosabbak azok a tényezők, a melyek a kormánypárt hangulatát jellemzik, ebben a kérdésben.

Bizonyos, akárhogyan leplezik is, hogy az összeférhetlenségi törvényből kifolyólag nagy forrongás van a szabadelvűpártban, a mely abban az arányban, a melyben titkolni és elnyomni akarják, folyton harapózik és terjed. A szabadelvűpártban harsányan kiáltják, hogy, a ki a javaslat ellen akar szavazni, annak az ellenzéken és nem a kormánypártban van a helye. Ezek ellenében Széll Kálmán minduntalan kijelenti, hogy az összeférhetlenségi törvény kérdése egyáltalában nem kabinetkérdés s mindenkinek szabadságában áll meggyőződése, vagy lelkiismerete szerint szavazni.

Ez bizonyára ellentétben van a többség harsány kiáltásával, de egyszersmind kapcsolatban azzal a hangulattal, a mely viszont igazi ellentétben van azokkal, a kik a

javaslat föltétlen megszüntetését követelik. Még azok sem akarják, hogy a javaslatból végrehajtható törvény legyen, a kik azt kiáltva követelik. A háttérben ott guggol rejtve a szándék, hogy akár szigorítással, (a mi a végrehajtást lehetetlenné teszi) akár enyhítéssel, meg-hiusítsák a törvényt.

Bármelyik rész erősebb, valószínű az, hogy ebből a kérdésből vagy pártbomlás, vagy éppen kormányválság lesz. Előbb-utóbb elkerülhetlen lesz egyik-másik, de az is lehetséges, hogy hamarosan elő-áll mindkettő.

Ha a magyar közmondás azt tartja, hogy két dudás egy csárdában meg nem fér, akkor, ha csakugyan bölcsesség van a közmondásban, ez is igazolja a föltevést. Mert valószínűsít sok a dudás ebben a pártban.

Valószínű, hogy majd megkísérlelnék valamelyes paktumot a bomladozó elemek között. Az is valószínű, hogy Széll Kálmán fog meghátrálni. Neki ugyanis az a taktikája, hogy saját külön dudásaival mindenkinek a nótáját külön eltalálja és külön fuvassa. Mindamellett a bomlási processzus már látható és — mint mondtuk — vagy pártszakadásra vagy kormányválságra fog vezetni.

Csak az volna óhajtható, hogy ez még a választások előtt következnék be, hogy a magyar választó közönség tisztán lásson ebben a dolgan.

Nagy sikkasztás a színházi pénztáraknál.

Tóth József büne.

— Saját tudósítónktól. —

A kettős ünnep harangongatásai között nem aludt el az a szenzáció, melyet a színházi pénztár-szoba öngyilkosa maga után örökül hagyott!

Az esemény körül való találgatások számai egy kérdésnél futnak össze: **Hol a pénz?** Mit csinált Tóth József a tizezrekkel? Más elkezelték: a pezsgő, a mulatók, a szeretők, meg a **szenvédélyek** rögtön kész feleletként kínálják magukat, de itt melyik pontot adjuk, mint indító motívumot? Lehet, hogy most is ezek között bujkál az **okozat**, bár a látszat, azok a momentumok, melyek az öreg, vétkes pénztáros évtizedes multjának összességéből nyilvánvalóan ismeretesek, — teljesen, vagy legalább főrészen elütik ezt a feltevést.

Az egyik leginkább közszíjon forgó és tények alapján vonatkozásaiiban akceptálható verzió az, hogy a sikkasztások **uzsorakodásból keletkeztek**. Tóth József tekintélyes kamatra kikölcsönözte a színház, most eltűntnek konstatált vagyonát, abban a reményben, hogy ezen a révén könnyen vagyont szerez. Az adósok azonban — csakugy mint mindig — nem fizeték és a hivatalos Wertheim kassza hiányát visszapótolni nem lehetett. A **kockázat** sikertelen volt s így lett a Tóth József magánmérlegén az utolsó tétel: a revolvergolyó.

Hogy ennél a vállalkozó, uzsora-manipulációnál kik voltak a Tóth József **büntársai, sugalmazói és esetleg csábitói, azt majd a tegnapielőtt bevezetett ügyészi vizsgálat talán kifogja deríteni**. Dániel Lajos, a tehetséges és buzgó ügyész kezeiben vannak jelenleg a büne sok világosságát vetni készülő kiinduló sugarak: az írományok, az adóslevelek, a váltók, — annyi van mint a polya; — és végül a mély hátterű női dokumentumok: a **fenyegető és pénzt kérő névtelen levelek**.

Egy **monstre bünpör születik meg ezekből** Szerepelni fognak élők, és **nagynév halottak, nők**, és tekintélyes férfiak. **Sokat fognak törvénybe idézni**, és számtalan tanuból lesz majd **vádolt**...

Korbuly Bogdán a Nyugdíj-Alap-Választmány elnöke, és a Színházi-Alap választmányi tagja, mégis megmástitotta szán-

dékát. A multkoriban — mint megirtuk — kijelentette, hogy **nem** tesz eleget Payer Béla kívánságának, a ki tőle követelte az elsikkasztott Színházi-Alap biztosítékának deponálását.

Tegnap azonban mégis eleget tett a számvizsgáló tanácsos sürgetéseinek és a Leszámitoló- és Pénzváltó Bank betéti könyveinek alakjában: 28,348 korona 09 fillért szolgáltatott át Payer Bélának, a ki viszont ezt az állami adóhivatalnál letéteményezte. A színházi alap hiányzó pénze ugyan — kerek számban — csak 24,000 korona, de a kamatok kamatjával kitette azt a 28,438 korona 9 fillért, a melyet most Korbuly fedezett.

Egy nála járt munkatársunk előtt így nyilatkozott Korbuly:

El akartam kerülni a botrányt s azért fizettem. Payer ugyszólván megzsarolt, folyton a nyakamra járt, fenyegetőzött, s végre is eluntam a sok molesztálást. Hogy azonban én azt a huszonnégyezer és pár száz koronát most — értékek alakjában — átadtam: ez korántsem azt jelent, mintha magamra vállaltam volna a Színházi Alap visszafizetésének kötelezettségét. Nem.

Evvél az összeggel csak i d e i g lenesen terheltem magamat, addig, míg megállapították majd az egyes tagokra eső hányadot. Akkor én leteszem a rám kirótt summát s a betéti könyveket visszaveszem. — Miért fizessek csak én?

Ezek szerint tehát jelenleg ad hoc fedezve van:

az egész Színházi Alap, és a Nyugdíj Alap fele, a mennyiben — mint ismeretes — erre a célra szintén Korbuly nyújtott 32 ezer korona biztosítékot. Nincs előtérre tehát még körülbelül 16 ezer forint sorsa.

Eszterházy Kálmán gróf, a Színházi Alap elnöke még mindig a fővárosi igazgató örömeit élvezi. Nem intézkedett eddig semmit, egyetlen sor írást sem küldött Kolozsvárra, egyezőval olyan indolens álláspontot foglalt el, mintha a sikkasztások nem a kolozsvári színháznál, hanem egy botokud etabliszmannál estek volna meg. Irigylésre méltó hidegvér és indolencia . . . !

Payer Béla, a nagyképűskölésig tubuzgó és a tolokodásig ambiciózus számvizsgáló most már Budapestben van. Részletes jelentést tesz a belügyminiszteriumnak, s a továbbiakra való ordret Széll Kálmán fogja kiadni. **A kormány felelősségéről** még nem igen eszt szó, de részünkről majd kutatni fogjuk ezt is.

Megjegyezzük végre azt az érdekes körülményt, hogy a Nyugdíj-Alap választmány tagjainak megtérítési kötelezettségei csak akkor tárgyalhatók hivatalosan, ha a **Nyugdíj-Alapból járandósággal bíró színeszek bünvádi jeljelentést tesznek és kéri a vizsgálat folyamatba vételét**.

Az Erdélyi Irodalmi Társaság ülése.

Négy felolvasás.

— március 26.

Vasárnap délelőtt tartotta az Erdélyi Irodalmi Társaság márciusi havi felolvasó ülést, szokatlanul nagy érdeklődés mellett. Zsufolóság megtelt a Városház közgyűlési terme előkelő, irodalompartoló közönséggel, midőn Szamosi János dr. elnök, kevéssel tizenegy óra után, megnyitotta az ülést, melyen az E. I. T. tagjai közül is szép számmal jelentek meg.

Az ülésnek érdekességét nem csekély mértékben emelte az a körülmény, hogy három felolvasó szerepelt rajta vendégképben, csak a negyedik mint rendes tag.

Az első vendég **Janovics Jenő dr.**, a kolozsvári színház jelenlegi művezetője volt, a kit külföldre való távozása előtt kért fel az E. I. T. elnöksége egy felolvasás tartására. Janovics Jenő dr. engedve a kérésnek, »A verizmus határai a színpadon« címmel mutatott be egy érdekes eszmét, melynek főbb tételeit már ismerjük már azokból az iro-

dalmi arcképekből, melyeket a szerző a verizmus nagy képviselőiről: Duse-ról, Zaccari-ról, Novelli-ról pár év előtt a „Kolozsvári Lapok”-ban közölt. A felolvasást zajos tapsal fogadta a hallgatóság, melynek sorában ebből az alkalomból a színház több elsőrendű tagja is helyet foglalt.

A második felolvasó — ugyancsak vendég — **Deák Albert dr.** volt, lapunk egykori főszerkesztője, a kinek »György szerelme« című verses regényéből Csengeri János dr. titkár olvasott fel egy epizódot. A pompásan csengő stanzák szintén élénk tetszést keltek.

Még egy vendégszereplés következett ezután: **Komáromy Andor**, a kit az Erdélyi Múzeum-Egyetel bölcs. ny. és tört. tud. szakosztálya tisztelt nem rég hasonló minőségben, a kolozsvári boszorkánypörökről írt nagybecsű tanulmányával. Ezuttal egy sikerült részletet mutatott be ugyanannál dologozott Faust-fordításából, mely tudvalevőleg 1884-ben jelent meg első kiadásban. A részlet Faustnak második monológiáját tartalmazta, elismerésen méltó átültetésben és nagy éljenzéstől honorálva.

Az utolsó felolvasó **Bölöny József** tag volt. Egy népballadát olvasott fel »Ragyás Bandi« címen, majd egy műfordítást Musset Alfréd híres Éjszakáiból: »Egy decemberi éj« cím alatt, melyet eddig már Ábrányi testvérek s a Radó Antal dr. virtuóz átültetéseiben bir a magyar közönség, — végül egy két strófás hangulatos dalocskát mutatott be, »A régi dal«-t. Mindhárom költeményt kitörő tapsokkal fogadta a hallgatóság.

Félegy órára járt az idő, midőn Szamosi János dr. elnök a gyűlést bezárta, megköszönve egy a közönség érdeklődését, mint a vendégek közreműködését. Bölöny József távozó tagot pedig meleg szavakban figyelmeztette, hogy távollétében ne feledkezzen meg a Társaság iránt tartozó kötelezettségeiről.

UJDONSÁGOK.

Regény a szedőteremből.

A szerelem — régóta tudjuk — Minden kis zugba odafér, És táplálkozik önmagából, Nem kell neki puha kenyér, Lám, a mi csöndes otthonunkban Szintén történt ilyen eset; A potrohos vén cicero

A nonpareille szeretett.

Nagy volt a láng forró szívében És megkínozta végtelen, Keserves hosszú sohajától Megborzadt a szedőterem, S anti qua ur, unokabátyja, Hiába szónokolt neki, Megesködött a NAGY BETŰKRE, Hogy csak a kis lányt szereti.

De nonpareille, mint szenge, ifju, Ábrándos szívű kis leány, A cicerót biz nem szerette, Hanem amikor megtehette, Futott a garmond ur után, Ez volt az átka, életében A legfájdalmasabb teher, Mert őt viszont csak csalogatta Garmond, a léha síheder.

Aztán eljött a sógorasszony, A snájdig formájú „petit“, A kiknek az a szenvédélye, Hogy minden ügyet közzévít S mondott sok nyájas ritka szókat Beszéde mindent felőle: „Oh ne szalaszd el a szerencsét, Légy ciceroé nonpareille!

Bár tul van már az ifjuságon S a haja is emlék csupán, Irigylt asszony lesz belőled És hozsannákat zeng felőled — Légy okos egyszer kis butám! Nincs az egész szedőteremben Hozzája mérhető nagy ur, Ereszd a szélnek, had rohanjon A léha garmond — trubadur!“

— Beszéd, tanács, hiába minden, A nonpareille csak sir, zokog, Tanácsot adni kis leánynak Felette hálátlan dolog! Kinek az álma csupa napfény, Azt megtöri az ősi kód, Szegény bohó, szerelmes csöppség Jövőben nincsen örömmöd!

Tanácskozásra jönnek össze Mindaunyan a rokonok, Ott van a **stein**, a vén tudákos,

Sőt **curziv** is előkocog, S kimondják rögtön jogerősen: Ha a leánynak nincs esze, Ciceroé lesz minden áron És egybeköti őket nyáron Zsinettel a mettőr keze.

Addig is gondoskodnak róla, Hogy semmi káosz ne legyen; Garmond féltő vakációra A városháza átmegegyen, Csupa komoly lesz a reszorja, Mert így van benne ráció, A vére is leltől bizonytal, Hogyha szakítva sok viszonytal, A közgyűlés kijózanítja Avagy a licitáció.

S míg ekkép tárgyalt nagy kegyetlen A zsarnoki szedőterem, Szegény kis nonpareille szívében Csak egyre nőtt a szerelem; S lapzártakor, mikor a gáz is Elámosodva működött, Nem bánva, hogy ez megaláz is A nonpareille s a helyke garmond A pincelakásból megszökött.

Mikorra pedig észrevették, Tul voltak halmon, berkeken, Egy kis vidéki nyomda mélyén Kötötték frigyét hirtelen, Násztutázásra is vonultak, Mely szencziációnak bevált, Mikor, hogy hire messze érjen, A segédjegyző jubilált.

Egymástól soha el se váltak A szívük lángra úgy kapott, Egymás mellett még most is hozzák Őket a falusi lapok . . . S jó ciceroé, bárszeme olykor Még mai nap is könnyben áll, A petit — menyecskehez pártolt S jelenleg annak kurizál.

Mint tárcavers és vezető cikk Közél is jutnak néha nap, S olyankor ciceroé szívében Csak forr, sitereg a harag, Mikor diskrét találkozásuk Sajnos, egész veszélytelen, Hisz gardedámként mindörökkre Egy vonal van köztük jelen.

Bob.

— (Személyi hír.) **Fehér** [Dezső, a „Nagyváradi Napló“ felelős szerkesztője, tegnap óta nejjével együtt Kolozsvárt idézik.

— (Molnár Albert temetése.) A ref. theologia elhunyt tanárát nagy és osztatlan részvét kísérté utolsó útjára. Délelőtt 11 órára, a mikorra a szertartás ki volt tűzve, nagy közönség töltötte meg a theologia disztermét, hol a koszorúktól elborított ravatal állott. A testvér protestáns egyházak mind elküldötték képviselőiket. Az unitárius theologusok **Ferencz József** püspök és **Boros György** tanár vezetése alatt jelentek meg. Az év. egyházat pedig **Grätz** és **Turcsányi** lelkesek képviselték. Rajtuk kívül a nagy-enyedi Bethlen, és a marosvásárhelyi kollégiumok voltak képviselve; az előbbi **Fogarasi Béla** és **Nagy Lajos**, az utóbbi **Bedőházy János** igazgató által. A helybeli ref. theol. és koll. tanári kara testületileg jött el a temetésre. Pont 11 órakor csendült meg a megható gyászdal a theol. ifjuság énekkarának ajkán, melynek végén dr. Bartók püspök meghatottságtól remegő hangon mondotta el a magas szárnyalásu imáját. A gyászbeszédet **Kenessey** theol. igazgató tartotta, megindító módon bucsuztatván el a boldogultat övéitől, tanítványaitól, tanártársaitól. Ezután a theologus ifjak levítették a koporsót a gyász-szekerre, melyet hosszú emborsor kísért ki a vasuti pályaházhoz, honnan Marosvásárhelyre szállítják. A marosvásárhelyi szertartáson úgy a theol. tanárkar, mint az ifjuság képviselteti magát.

— (A **K. O. M. E.** ülése.) A „Kolozsvári Önkéntes Mentő-Egyetel“ választmánya ma délután öt órakor a központi mentő állomás helyiségében (Külmonostor-u, 26 sz.) ülést tart. Főbb tárgyak: Folyó ügyek, vidéki mentő-tanfolyamok, közgyűlés előkészítése és indítványok.

— (Megöregült főispáni titkár.) Mikó Árpád Marostordamegye főispánjárak titkára: **Dindár Béla** — mint Marosvásárhelyről írják — megöregült. Dindárról tudta mindenki, hogy idegbajos, de hogy ez oly szerencsétlen kimenetelű legyen, még a legközelebb állók sem képelték. Az agylágyulás jelei már napok óta mutatkoztak, de környezete nagyfokú idegességnek vette, míg végre szombaton az őrjögés csaha-tatlan módon jelentkezett. Egy hivataloslag rendelték melléje, kik lakásán felügyeltek. Ott volt sok ideig a főispán is, de csak régi hivataloslagja szavára hallgatott, más-

nak nem engedelmességet. A beteget tegnap Kolozsvárra hozták megfigyelés végett.

(Szerelme a nagyapó.) Ezüstös fűrtök borították már Tahy András szárfai lakos öreg fejét. Hatvan esztendő visszafelé el foltozte, de még ép egészséges volt, acélizmai nem ernyedtek el, lelkében fiatalos tűz égett, és szívén még fogott a szerelem... Balogh Eszter a faluba vetődött csinos fiatal paraszt cselédjéte a szerelembe az öreg parasztgazdát. A fiatal leány a többi leányok példájára évődött az öreg fejű emberrel, mosolygott reá, megcserélt, s a pajkos kacérokodásnak az lett a vége, hogy a szemében izzó tűz megperzselte Tahy András szívét.

A szerelme öreg házassággal kínálta meg a leányt, de az csak akkor dőbött meg a veszedelmes játéktól, mikor következményeit látta. Eleinte megrémült tettétől, de könnyű vére végre is felülkerekedett s kacagva szólt az öreghez:

Még nem akarok nagymama lenni, hogy a nagyapóhoz menjek feleségül. Az udvaron dolgozó leányok is hangosan kacagtak.

Nini nagyapó szerelmes! Tahy András arcáról leritt a fájdalom a megaláztatásért, de nem szólt semmit, csendben elballagott. Ez két hét előtt történt. Tegnap a szárfai nyiresben, egy karsu, fehér nyírfán felakasztva találták az erdőbe siető munkások. Hullája már foszlásnak indult. Az öreg ember még két hét előtt eltávozott lakásáról, akkor követhette el az öngyilkosságát. Az eltűnt Tahy András országosra került, míg végre tegnap rátaláltak kollistájára. Az öngyilkos öreg embert valószínűleg a szerelmi kudarc kergette a halálba.

(Orth János Kolozsvárt.) A rendőrség folyosóján tegnap este ahhoz a bizonyos futó tűzhöz hasonlóan terjedt el a híre, hogy Orth János él, hozzá itt van Kolozsvárt. Az újságírók csoportokba vegyülve tárgyalták, a várakozó felek azon részét pedig, a mely szintén hallott egykor valamit az eltűnt főhercegről, mind látni szeretne volna a Margareta hajó rejtélyes tulajdonosát. Az inspekciós rendőrség elé aztán bevezetett Székely tizedes egy szánalmas alakot.

Hogy hívják? — kérdezte a rendőrség.

Orth Jánosnak! Általános elszőrnnyüködés. — Lapunk konkurrenciáit idegesen rágják a ceruzájuk végét, Székely azonban rövidesen megadja a felvilágosítást.

Jelentem alálassan átutazó tolong, most jött Brassóból s visszük haza illetőségi helyére, Lippára.

Hát nem főherceg? — kérdezte lekönyölve orral az egyik riporter.

Még nem, — volt a válasz jelenleg csak: a kusz.

(Kinevezés.) A kolozsvári itélőtábla elnöke Eperjesy István díjtalan joggyakornokot a kolozsvári kir. itélőtábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

(Az állandó gépképzés.) Az „E. G. E.” védnöksége alatt álló állandó gépképzés képe egyre teljesebb és szebb lesz, dacára a kissé kedvezőtlen időjárásnak. Nap-nap után érkeznek a bejelentett tárgyak s a kiállítás intézősége nagy buzgóságot fejt ki azok helyes elrendezésében. Most már majd minden nagyobb hazai gépgyár bejelentette részvételét s a mezőgazdasági háziipari produktumok is mind nagyobb helyet töltenek be. A jövő hó közepén már aligha lesz üres hely a kiállítás területén.

(Áthelyezés.) A kolozsvári itélőtábla elnöke ifj. Bottlik István miskolci kir. járásbírói díjas joggyakornokot — saját kérésére — a kolozsvári kir. itélőtábla kerületébe helyezte át.

(Az „E. G. E.” közgyűlése.) Az Erdélyi Gazdasági Egylet közgyűlése iránt, mely 31-én, virágvasárnapján délelőtt 10 órakor lesz — ezuttal jóval nagyobb érdeklődés mutatkozik a tagok körében, mint az ezelőtti években. Sokan készülnek feljönni az idei közgyűlésre az állandó gépképzés megtekintéséért is.

(Eljegyzés.) Barabás Károly, a kolozsvári színház férfitársulat tagja, eljegyezte Czékér Rózát, ugyane színház kardalosnőjét. A fiatal pár esküvőjét Nagyváradon fogja megtartani.

(Márciusi hó.) Csalódtunk a tavaszban. Elborult hamar a márciusi csalogna nap sugar és — amint előre sejtettük — még hó is esett. Ma, korán reggel, hogy pár órára azután sárrá olvadjon és eltávozzon. Gyöngé, fáradt kis pihék, alig volt bennük erő. Megindultak valahonnan a végtelen rejtélyes magasságok és lekivánczoltak az anyaföldre, mintha itt boldogabb volna az élet, mint odafönt, ahol nincs gondolat, töprengés, csak a csillagszerű terjeszti ki határtalan birodalmát mindenek felett. Jön a márciusi hópihe, mert le kell szállnia minden évben, hiszen édes babona fűződik hozzá, bezománczoja a szomorú reménytelenség himporával. Csunya leányok tulajdonképpen nincsenek is. Az egyik többé, a másik kevésbé szép, az igazi báj pedig a lélek himpora adja meg — a márciusi babona mégis azt mondja, hogy megszépül, aki megmosdik benne. Olyan lesz

az arca, mint a palyolat, szerelmes ifjak ábrándképe, rajongásának tárgya. És ez az oka, hiszen évről-évre várják a márciusi havazást, hiszen annyi mindent ígér, amennyi talán sok is egy szívnek. Hogy aztán beváltja-e az ígéreket? — az megint más kérdés. Legtöbbször pocskéká válnak, vagy elenyésznek, mint maga a hópihe, amely nehéz, fáradságos utat tesz meg a levegőben, küzködik, hogy lejusson végcéljához, a földre (a földiek viszont fölfelé vágyakoznak) és végül megsemmisül, eloszlik. — De mikor ez a hópihe sorsa s mikor annyira hasonlít az emberi törekvésekhez!

(Értesítések.) Az alábbi közérdekű értesítések közzétételére kértünk fel: I. A cs. és kir. közös hadseregbeli hadapród iskolákba az 1901-1902-ik tanévre magyar állami és magán alapítványi helyekre való felvétel tárgyában a pályázati hirdetmény a városhoz leérkezéven folyamodni szándékokat folyamodványai felszerelése és benyújtására nézve kellő felvilágosítást a katonai ügyosztályban szerethetnek. II. A közshadsereg katonai nevelő és képző intézeteiben az 1901-1902-ik tanév kezdetén betöltendő magyar állami és magán alapítványi helyek betöltésére vonatkozó pályázati hirdetményeket a honvédelmi miniszter a városhoz már leküldvén folyamodni szándékokat a kérvények miként való felszerelése és benyújtása tekintetében a katonai ügyosztályban nyerhetnek felvilágosítást. III. A kolozsvári áll. ipari szakiskolán fennálló építőipari téli tanfolyam zárvizsgái f. h. 26-30-ikán tartanak, ugyanez időben a rajzok is megtekinthetők. Érdeklődők szívesen látatnak. — (Talált gyűrű.) Pénteken, a déli órákban, az Emke-palota környékén egy gyűrű és kevés pénzüsség találatot. Igazolt tulajdonosa jelentkezett az „Ujság” kiadóhivatalában.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Kedd: A gésák. (Miss Mary Halton m. v.) Szerda: A kis szőkevény. (Bilkei I. és Iványi A. bucsuföllepte.) Csütörtök: Carmen. (Wlassák és Mányai Zs. b. f.) * Az utolsó ifjúsági előadások. Vasárnap és hétfőn tartották a szezon két utolsó ifjúsági előadását, melyek közül különösen a tegnapi birt kiváló érdekl. Ezt ugyanis a vezetőség ingyenesen rendezte és a tanárok a jó tanulók jutalmazására használták fel. A bevezető előadást dr. Janovics Jenő tartotta, a ki visszajáratott benne az eddig rendezett ifjúsági matinékra

s azután a darab tárgyára térve, Abrányi verseivel zárta be szavait. Az ifjúság lelkesen megtapsolta Janovics dr. szép beszédét, mely után nem sokára ismét felgördült a függöny és a színpadon Csengeri János dr., a tanári kar s az ifjúság küldöttsége élén, a kolozsvári iskolák tanulóinak ajándékképpen ezüst babérokoszorúval tisztelte meg a művezetőt és Szentgyörgyi Istvánt, — a ki a legtöbb ifjúsági előadásnak főszereplője volt. Szentgyörgyi meghatolt szavakban köszönte meg a fényes órációt s két kis gimnázistát a keblére ölelt és megcsókolt. Szigligeti „Csikós”-a szerepelt utolsó ifjúsági darabként, melynek színi nem akará zajos tapsok és éljenzések közt szölitotta lámpák elé az ifjúság Szentgyörgyi Istvánt, ki ezuttal is egy kedvelt híres szerepét játszotta. — Vasárnap délután ugyancsak egy Szigligeti-drama: „II. Rákóczy Ferenc tozsága” került színe ifjúsági előadásul, hozzá Márki Sándor dr., a kolozsvári tud. egyetemi professzor tartotta a gyönyörű bevezető konferanszot, melyet — szerző szíveségből — lapunk holaapi számának tárcarovatában egész terjedelmében közölni fogunk.

* Miss Mary Halton. Mary Haltont Jauner, a bécsi színházi Napoleon „kreálta.” Ő volt az, a ki a vurstli Jantsch-Theterből kihámozta Dirkenst, az azóta Bécs első primadonnájává fejlődött segédszínésznőt s ugyancsak ő volt az, a ki, úgy mondják, Mary Haltont a Rónacherben fölfedezte. — Meglátta, beszélt vele s a következő pillanatban Mary Halton, a ki addig esténként 3 font sterlingért lépett fel, annyi fontot kapott, a mennyi Eberlének is sok volna. — Innen kezdődött a Miss karrierje. Bejárta egész Európát és taps kelt nyomába. Speciális művészete, mely az angol-amerikai ritmikus táncoperettek zenitjével párhuzamosan haladt és fejlődött, — mindenütt diadalmasan jutott érvényre.

Mi kolozsváriak tegnap láttuk először. Forsz szerepében lépett fel, a „Gésák” Mimoszját játszotta. Kecses és könnyed, bájos és édes teremtés, a ki nemcsak csengő énekkel hódít, nemcsak megvesztegető graciozussal táncol, hanem játszik is drámai tudással. Több tehetsége van, mint akárhány „művész”-nek, a kik affektált ajkbiggyesztéssel mondják most rá: — Fi done! Brettli... Mindig eleven, ötletes és predesztinált

szubrettként bódítóan temperamentumos, a nélkül, hogy frivol lenne.

A közönség egész estén át ünnepelte s a miss a felvonások végén az órációk ellenében hála fejében töredező nyelvel gyűgyögte a közönség felé:

— Csókollak. — Szeretlek.

Ez a kis huncut „fogás” persze még népszerűbbé tette, úgy hogy Halton később azt is kijelentette, hogy: — Éljen a magyar.

Ezután a honmentés után vége is volt az előadásnak, melyet kiválóan nagy közönség nézett végig, dacára a felemelt helyáraknak. — Ma megint a „Gésák” megy, valószínűleg ép oly zsufolt ház előtt, mint tegnap.

* Ocskay Sándor unokája. A vidék valamennyi színpadán az Ocskay brigadéros járja. A vidéki színházak nagyrésztében már előadták, mindenütt igen nagy sikerrel a szezon slágereit, egynehány színtársulat pedig most készült Herczeg Ferenc darabjára. Nyitran, a hol Dobó Sándor színtársulata a jövő héten fogja bemutatni az Ocskay brigadérosot, fölötte érdekes — egy kicsit talán komikus — dolog előzte meg a premiert. A múlt napokban Dobó Sándor színingázgató következő levelet kapta:

Mélyen tisztelt igazgató ur! Értésültem, — hogy az Ön színtársulata éppen most készült az Ocskay brigadéros előadására. Alulírott tisztelettel tudomására hozom, hogy én egyes és érbeli leszármazottja vagyok Ocskay Sándor, hős brigadéros öccsének.

Az ő és Tisza Jutka házasságából származtak az én ösem. Mint az Ocskay család tagja, arra kérem, hívjon meg engem a darab próbáira, a hol én igen sok és lényeges utbizgatást adhatok majd arra nézve, hogyan játszassák azt a darabot, amelyben családom tagjai a főszereplők.

Kiváló tisztelettel Ocskay Zoltán, magánévi írnök.

Hogy az igazgató meghevítse az Ocskay-utódot, arról már nem szól a tudósítás. De nem valószínű, mert a direktor annak a kísértésnek is ki lehetett volna téve, hogy Ocskay Zoltán csupa ambícióból játékbeli készséget is felajánlja a társulatnak.

FELÉLŐ SZERKESZTŐ: Dr. HÉDERVÁRI LEHEL. LAPULAJDONOS: GOMBOS FERENCZ

A TAVASZ

beköszöntésével

egjötték a legújabb divatu kitünő minőségű férfi, fiu- és gyermekruhák

melyeket a legutányosabb szabott árak mellett a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére bocsájtok.

Nagy választék tavaszi felöltők és köpenyekben.

Mérték utáni megrendelések 24 óra alatt eszközölhetők.

Kiváló tisztelettel

910 5-00 Kassowitz Fülöp.

Orvosi tekintélyek által ajánlott Dreher-féle Malátasör állandóan friss töltésű palackokban 880. 10-00 kapható. Csak akkor van védjegyvel lódi, ha ezen van ellátva Megrendelhető Bognár és Szántó Czegnél DREHER A. kőbányai sörfőzde erdélyi részli főraktára.

Erdély egyetlen reggeli lapja

AZ »UJSÁG«

politikai napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Table with 2 columns: Duration (Egész évre, Félévre, Negyedévre, Egy hóra) and Price (24 kor, 12 kor, 6 kor, 2 kor).

Egyes szám 8 fillér.

BCU Cluj ÁRU-ÉS ÉRTEKTŐZSDE HÍVATALOS ARJEGYZÉSEI.

Main table containing market data for various goods (Buza, Róz, Kőles, Záb, Tengeri) and financial instruments (Államadósság, Takarékpénztárak, Biztosító-társaságok, Gőzmalmok, Bányák és iparvállalatok, Sorsjegyek, Pénz- és váltók, Kolozsvári lístarak).

Nyomatott Gyombos Ferenc Lyceum-könyvnyomdájában Kolozsvárt.